

ALTAVEU

De dies ençà que la premsa en general publica amb molta profusió les primeres fotos bèliques de Madrid.

Nosaltres, en contemplar amb dolor aquestes imatges que reflexen el martiri de què és objecte la capital de la República, amb el puny clos ens inclinem davant dels herois que la defensen i que no cedeixen a les embestides de la fera feixista, la qual amb les mans brutes de sang intenta en va apoderar se'n.

* * *

Ciudadans: Compreu el segell «Pro Sanitat de Guerra». Aquest és el crit que actualment llença la premsa barcelonina. Des d'aquestes planes cridem l'atenció al nostre digne Ajuntament, i en particular al Conseller d'Assistència Social, perquè se'n faci ressò.

Es un deure de tots el contribuir a tan noble obra. Només són cinc cèntims, i si tenim present que són cinc, i cinc, i cinc... faran molts milers i veurem com aquest ajut destinat als milicians que lluiten al front per la nostra llibertat, donarà els millors fruits.

* * *

Com una colla d'escarbats repugnants dimecres passat «els ales negres» apareguren damunt de Port-bou. Els seus objectius foren les línies frontereres. La població donà mostres de serenitat en gran. Això és el que més ens enforteix, al contemplar la magnífica serenitat del nostre poble català.

* * *

Encara?

Hom creia que les plujes de milions ja s'havien acabat... Llegim que Lleida a l'enderrocar l'ex-palau del bisbe han sigut trobats valors d'un total de 5.627.000 ptes.

Els qui es deien «representants dels pobres», ben mirat ara, amb aquestes proves a grapats que el poble els ha posat al descobert, no sabrien pas que dir.

Aquestes troballes fabuloses serveixen per a treure d'una esgarrapada la bena que als ulls molts encara tenen i que consti que aqueixes fortunes no signifiquen res amb el que es trobaria si per art de màgica poguéssim posar al descobert les que conté el cèlebre Vaticà.

* * *

El somni daurat dels infants s'acosta... Em refereixo a la setmana del nen. A Barcelona ha estat creada «La setmana del nen». Això és magnífic per nombrosos aspectes.

Al nostre poble això de tota una setmana no pot ésser, car amb un dia la festa és sobradament celebrada, però encara hi ha qui diu que aquest any el Reis no passaran. Jo pregunto: Per què no han de passar? Quin dret tenim nosaltres de privar aquesta il·lusió als infants? Que hi fa que siguin Reis, o bé pare Noël? Nosaltres sabem que els Reis polítics i els Reis de significació eclesiàstica són funestos; però Ells que no saben de política, que encara no coneixen l'odi, que no han après encara a odiar-se, que l'infant més petit té una mar tan gran d'il·lusions que hi cabriem tots nosaltres... Ba! Pensem amb Ells... comprem joguines a l'infant, però joguines que no siguin bèliques. El dia de demà ens ho agrairan. Allunyem-els-hi la visió de la guerra tan com ens sigui possible.

* * *

Hipòcrites...

Hom ha observat que d'ençà que va esclatar la revolució i guerra civil encesa pel feixisme moribund internacional, que els hipòcrites han augmentat la seva hipocresia; els oportunistes també, aprofitant-se del moment, s'han dedicat a les professions més indignes i degenerades. Avui ningú vol ésser feixista; avui tothom és sindicalista o anarquista. Hom voldria saber quina classe d'anarquistes són aquests i des de quan ho són; des de quan són sindicalistes, liberals o esquerristes, encara que amb aquestes paraules no volem pas dir que no ho siguin; però cal remarcar que els homes liberals, anarquistes i sindicalistes no es fan amb un dia. Els que ho són, ja hi neixen.

Així com tots els que anaven a l'església no eren religiosos, tampoc els que van a un estatge de Sindicats Unics, són sindicalistes de cor; perquè havem de saber que ésser sindicalista, no vol dir anar a una sindical a pendre un aperitiu o bé un café... Hi ha quelcom de més importància dintre l'organització sindicalista!

La importància cabdal, és la completa convicció; és haver-hi nascut; és tenir enrocat dins el cor des de l'infantesa, aquest ideal i mantenir-lo vibrant i ferm com una flama inextingible a través de tots els alts i baixos de totes les èpoques.

Es molt de doldre que hi hagin sindicalistes d'oportunitat, encara que es manifestin més que els altres; però per més que es manifestin, mai podran ésser-ho, perquè sempre han viscut en el món dels hipòcrites i oportunistes!

I amb aquests paràsits, cal tenir-hi mida. Els hipòcrites enrolats dins les organitzacions obreres, no col·laborant-hi de cor, entorpeixen la bona marxa i desenvolupament de les citades organitzacions...

Avant per la Llibertat!

ANDREU CASTELLÀ

La història parla...

Així era la capçalera de l'editorial del MONTSENY, últim publicat.

Parlava dels assassinats de l'any 1600 referint-se a l'Inquisició... Parlem-ne i posem a continuació una estadística macabra... Cal que ens ho anotem. Des del segle XVI fins a principis del XIX la Inquisició féu el següent:

Persones cremades vives	1	32.469
» que sucumbiren en els turments		2.344
» condemnades a galeres i a presidis amb torments horribles		289.986
Total.		322.799

Això sol correspon a Espanya.

Ara Espanya es troba en les regions en que dominant els feixistes amb els seguidors de la Inquisició... són els mateixos...; ara no cremen, ni envien a galeres... però assassinen i afusellen als republicans amants de la Llibertat i el Progrés.

* * *